

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Korallók

Országnyi erdők

*Papír fehér papír
Íratlan tiszta lélek
Ki hattyúszárnyra ír
Üzenetem tinéktek
Papírra haló ének*

*Ki hattyúszárnyra ír
Ahol plakát és címke
Hány fa néma fakír
Őrölt csontja gerince
Gondolj a gyöngye nyírre*

*Hány fa néma fakír
Napilap folyóirat
Költő arcán a pír
Sömörlik szégyen miatt
Nem pedig mert bort ihat*

*Költő arcán a pír
Országnyi erdők hija
Nincs kenőcs drága ír
Tavaszát visszairja
S bohóccal kibírja*

Örök impromptu

Talpad alatt még a Nap
 És torz emléke fönt a Hold
 Szürke a fénye szakad
 Foszló rongy amit földre dob
 Vizes a fű harmatos
 És frissen mosott a beton
 Holdasszony mindent lemos
 Hideg rongya már arcodon

Hétszer hét

Tekinteted kövön vásik
 Ellátsz még az utca másik
 Oldalán a szürke házig
 Eged is csak ilyen volna

Egykor amit még szín hozott
 Hozzák mostan hangok zajok
 Képzeted gyakorolod
 Zörög a fény bádóg fája

Akkor is még látva jártál
 Ismerős volt rég a látvány
 Éber voltál Isten álmán
 Nem kellett csak emlékezned

Ismerted rég a szerelmet
 Folytatás volt és nem kezdet
 Vallanod soha nem kellett
 Asszonyt szerettél szűzben is

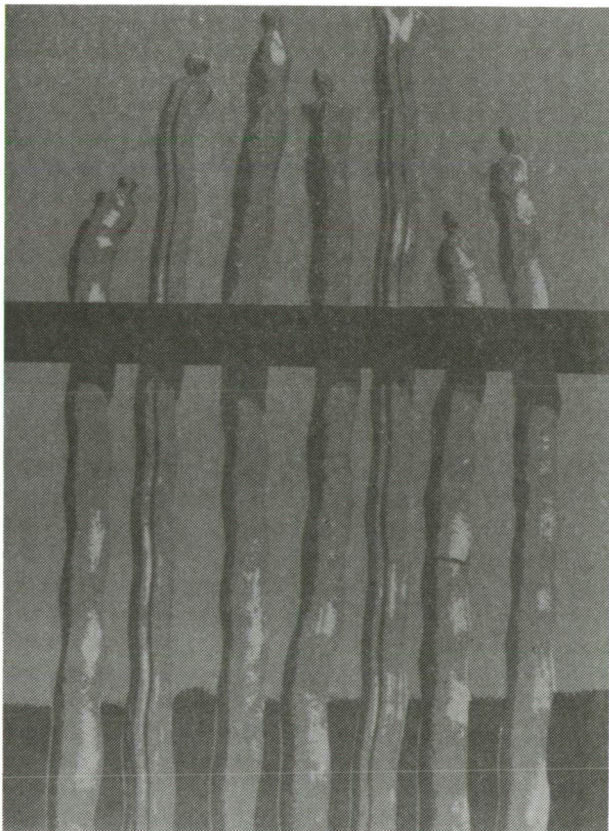
Számos már éved idelent
 Ím hétszer hét negyvenkilenc
 Archaikusan cseng a csend
 Kezaj jövődre emlékezni

Ablakban állsz vagy kódorogsz
 Gyötör a honvágy ősi rossz
 Ne engedj érzést kamaszost
 Keményedj csak és öregedj

Archaikus

*Zászlók csattognak a szélben
Piros fehér zöld a színük
Ménes zúgna fõnn az égen
S alkony mutat égõ szerûit*

*Ménes zúgna fõnn az égen
Megyek a hídon Budára
Zászlók csattognak a szélben
Gyászlobogó mindnek árnya*

BENES JÓZSEF: ÁTTÖRÉS 1981.